

Mærkning, information og markedsføringOvertrædelse af reglerne om varestandarder, handelsnormer, kvalitetsmæssige krav m.v.

Der har ikke tidligere eksisteret en fast bødepraksis for denne type overtrædelser. Ved vurderingen af, hvilket bødeniveau der bør gælde fremover, er grovheden af overtrædelsen vurderet i forhold til dels grovheden af overtrædelser, hvor der tidligere har eksisteret en fast praksis og dels grovheden og bødestørrelsen for de overtrædelser, som i øvrigt er behandlet i lovforslaget.

Lovgivningen indeholder en række krav til varestandarder, handelsnormer for bestemte typer af fødevarer, kvalitetsmæssige krav m.v. Hensynet bag disse krav er bl.a. at sikre, at varer, der markedsføres under en bestemt betegnelse, overholder visse standarder.

Reglerne om varestandarder, handelsnormer og kvalitetsmæssige krav fremgår bl.a. af:

bekendtgørelse nr. 519 af 16. oktober 1978 om ærter, som regulerer salg af færdigpakke ærter,

bekendtgørelse nr. 1015 af 10. december 2003 om mineralvand, kildevand og emballeret drikkevand, som regulerer bl.a. behandlingsmetoder, bakteriologiske krav, anvendelse af beholdere, korrekt varebetegnelse, mærkning, salg og specielle krav til egenkontrol,

bekendtgørelse nr. 721 af 21. juli 2000 om tilvirkning af vin, som bl.a. regulerer anvendelse af behandlingsmetoder, som ikke er godkendt eller anmeldt til fødevareregionen,

anordning nr. 17 af 22. januar 1930 om frugtvin og betingelserne for at anvende denne betegnelse,

bekendtgørelse nr. 529 af 18. juni 2003 om sukker, som bl.a. regulerer anvendelse af betegnelsen og særlige mærkningskrav,

bekendtgørelse nr. 838 af 10. oktober 2003 om marmelade, frugtgelé m.v., der bl.a. regulerer sammensætning, råvarer, behandlingsprocesser, anvendelse af varebetegnelse og særlige mærkningskrav,

bekendtgørelse nr. 829 af 1. september 2000 om kaffe- og cikorieekstrakter, der bl.a. regulerer anvendelse af varebetegnelse og særlige mærkningskrav,

bekendtgørelse nr. 878 af 30. oktober 2003 om frugtsaft, der bl.a. regulerer krav til sammensætning, råvarer, behandlingsprocesser, anvendelse af varebetegnelse og særlige mærkningskrav,

bekendtgørelse nr. 336 af 12. maj 2003 om kakao, chokolade m.v., der bl.a. regulerer krav til sammen-

sætning, råvarer, behandlingsprocesser, anvendelse af varebetegnelse og særlige mærkningskrav,

bekendtgørelse nr. 836 af 9. oktober 2003 om honning, der bl.a. regulerer krav til sammensætning, anvendelse af varebetegnelse og særlige mærkningskrav,

bekendtgørelse nr. 335 af 10. maj 2004 om mælkeprodukter, der bl.a. regulerer krav om tilvirkning, sammensætning og mærkning,

bekendtgørelse nr. 321 af 5. maj 2003 om handelsnormer for fjerkræ, der bl.a. regulerer krav om kontrol af vandoptagelse i kødet og særlige regler om egenkontrol i primærproduktionen og

bekendtgørelse nr. 392 af 26. august 1985 om kvalitetsmæssige krav m.m. til kødprodukter, der bl.a. regulerer kvalitetsmæssige krav for anvendelse af forskellige betegnelser, f.eks. fjerkrækød eller fiskekød.

Som det fremgår, stilles der f.eks. krav til sammensætningen af produktet, til forarbejdningsmetoder, til størrelse eller modningsgrad med henblik på, at såvel forbrugere som erhvervsdrivende sikres, at de pågældende varebetegnelser og klassifikationer alene anvendes på produkter, som opfylder på forhånd fastsatte specifikationer. Uretmæssig anvendelse af betegnelserne og klassifikationer vil typisk medføre vildledning af forbrugerne. På den baggrund bør normalbødestørrelsen for overtrædelse af disse regler fastsættes til i størrelsesordenen 10.000 kr.

Manglende, urigtig eller utilstrækkelig mærkning m.v.

Disse overtrædelser er tidligere som udgangspunkt straffet med en bøde på 5.000 kr., dog er færdigpakke fødevarer, som ikke er korrekt mærket, i engrosvirksomheder tidligere som udgangspunkt straffet med en bøde på 10.000 kr.

Formålet med mærkningskravene er primært at beskytte forbrugerne samt at give dem et tilstrækkeligt grundlag for at foretage et valg. Forbrugerne skal kunne læse sig til varebetegnelse for et produkt samt til produktets sammensætning, og det skal stå klart, hvor stor en mængde af fødevarer, der er i den enkelte detailpakning. Herudover er det vigtigt, at fødevarer kan spores tilbage til ikke blot producenten, men også til det oprindelige vareparti, såfremt der skulle opstå fødevarerikkerhedsmæssige problemer. Sparing på varepartiet gør det muligt at opspore varer fra samme parti uden nødvendigvis at skulle opspore alle produkter i samme kategori fra den pågældende producent, hvilket bidrager til at reducere producentens potentielle tab uden at sætte fødevarerikkerheden over styr. Reglerne om mærkning af oksekød er fastsat i forbin-